

An nou bun la întreg neamul românesc
și în deosebi la toți cei-ce abonează

200-1895

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisurile, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Cuvântare funebrală la grópa anului 1894, rostită de cuvioșia sa părintele Colivă, egumenul mănăstirei Calicului.

Rîdeți cu toții jalnici ascultători la grópa anului 1894! Rîdeți cu honot, și de bucurie dați-ve de-a róta, că mai mare ghilcoș decât anul 1894, generațiunea contimporană n'a îngropat din vieța sa!

Și cum nu veți rîde, cum nu veți salta de bucurie, jalnici ascultători, la grópa anului, care în temnițele dela Seghedin și Vaș ne-a îngropat pe cei-ce, pentru mēntuirea noastră, au preferit mórtea!

Anul 1894 s'a născut acum 12 luni din părinți culduși de spirit, și bogați de utopii. Tată-so e jupânul Șovenism, și mamă-sa jupâneasa Ideadestatmaghiar. Amēndoi părinții trăiesc încă, dar' trăiesc o tristă vieată, avisați fiind a se hrăni din cametele celor 30 de arginți, cu care Iuda a vîndut pe Christos.

Studiile sale elementari, anul 1894 'și le-a făcut în kișdedovleacurile lui Csaky. Gimnasiul l'a absolvat în Megishunczutanemet, ear' studiile academice în balamucul maghiarizării cu forța. Tóte studiile sale le-a absolvat cu

acel strălucit succes, cu care odinioară Sysifus a tăvălit legendariul bolovan de piatră în vârful celui mai înalt munte din Utopia.

Indată după absolvirea studiilor sale, anul 1894 a intrat în servițiile liberalismului maghiar, și a înaintat până la rangul de guvernator, ear' în acest post 'și-a câștigat nemuirea, de care pe toți cei mari ca el numai mórtea îi póte scăpa.

Ca guvernator al liberalismului lipsit de libertăți, și cu tendințe destructive, anul 1894 a realizat greaua problemă a desorganisirii statului sfântului Stefan pentru serbarea iubileului de 1000 de ani.

Sub mănósa sa activitate de guvernator al liberalismului, Maghiarii, rasa domnitóre a statului, s'au înălțat la rangul de iobagi ai Ovreilor.

Croații au ajuns a nu mai fi oameni, dacă nu's maghiari.

Slovacii au început a lega ólele sparte ale ideii de stat maghiar cu drotul panslavismului.

Sêrbii cultivează paprica pentru îngrășarea porcilor.

Sasii, încurajați de rezultatele politicei circumspectului imprudent, au ajuns până la acel loc, unde țiganul fugind de lup a căđut pe fóle, și cugetând, că țundra, ce 'i s'a întors preste cap, e lupul, a exprimat memorabilele cuvinte: „Nó mîncă-me de-a gata!”

Noi Români, curagioși cum suntem, după ce nu ni-a succes politica șórecilor, ca se acățăm mâței clopot, am început a trage clopotul într'o urechiă. Echul clopotului a resunat din tóte stâncile Europei. Europa a ajuns a ne cunóște durerile, ear' noi, înloc se aruncăm politica lui „luați'l de pe mine că'l omor,” d'odată cu anul 1894 în grópă, căscăm gura după porumbii fripți în bucătaria Europei!

Rîdeți deci jalnici ascultători, vărsați lacrimi ferbinți de bucurie, că anul 1894, logodit cu fata cea mai mare a liberalismului maghiar, în ajunul căsătorii sale, întră în grópă, înainte de ce s'a învrednicit a auđi pe cantorul șarlatanării civile Vekerle cîntându'i: „Isaia tîntuește!”

Se strigăm deci jalnici ascultători cu toții într'un glas de bucurie: Fie anului 1894 țērîna ușóră, ca o piatră de móră, și memoria lui lătrată de toți cîinii din poiată.

Amin!

Pe stradă.

— Servus — îți gratulez!

— LaBcē? Cluj / Central University Library Cluj

— Aud, că ești mire!

— Am fost!

— Atunci pardon de gratulare — eu pe ce a fost, nu dau o para d'ale lui Vekerle!

— Cugetăți frate, eu om scurt de vedere, m'am logodit cu fata cea mare a dascălului nostru, care e órbă, înloc se me logodesc cu cea mică, și de aceea am stricat logodna!

— Rēu ai făcut!

— Cum așa?

— De, la logodnă, de regulă mirele e scurt de vedere, și mireasa órbă!

Gratulare la anul nou.

Haidați dragii moșului
 În ȃia de anul nou
 La gura cuptoriului
 Se vę gratulez din nou,
 Că de cānd n'am gratulat
 Multe'n lume-a-ți mai răbdat.

Dar' vę rog nu vę'nbulziți
 Că nu mai pot răsufila
 Stați bine se auđiți
 Frumos ce voiu gratula,
 Ba vę voiu și proroci
 De tóte s'or ımplini.

Cui se știu eu mai întāiu
 Gratula iubiții mei?
 Gratularea cea dintāiu
 Se cade la arhieriei,
 Că ori cum da's ómeni mari
 Și au bani la buzunari.

Din arhieriei mai întāiu
 Este Miron din Sibiiu,
 Deci lui o se'i gratulez
 Mai întāiu și se'i oftez
 Aessori curați sinceri,
 Fie și lipsiți de creeri.
 Și mai multă energie
 Preste cea tipografie
 Ce anul și la sfārșit
 Cu'n colosal deficit.

La arhierieul din Blaj
 ȃi poftesc atāt curaj
 Cāt se poată'n frāu ținea
 Pe celibii ce-or cerca
 Publice a se certa
 Cu bętrāna Gazeta.

Lui Pavel dela Orade
 ȃi doresc, precum se cade
 Numai doi ca Lauran
 Canonicul oradan,
 Atunci preste puțin tımp
 S'a vedea singur ın cāmp,
 Și-a vedea asecurat
 Fondul de profesorat,
 Cāt mai mult nu s'a afla
 Profesor ce ar scria
 Că nu'și capătă plata,
 Nu, c'atunci profesorii
 Duce-s'or ca Ungurii
 Cānd ȃi māna Muscalii.

Lui Mihályi din Lugos
 Ca unui vlādic frumos
 ȃi gratulez negreșit
 C'a ajuns metropolit
 Colo'n Blaj, că dórā dórā
 A duce apa la mórā
 Se macine și fāinā
 C'amu de tārĭță'i plinā.

Lui Laure din Orade
 Îi gratulez cum se cade:
 Firea'i Laure vlădică
 Colea în — Asia mică
 Ori în frumoasa Africă,
 La Caferi, la Beduini
 Dar' nu'n Lugoș la Români,
 Că în locul lui Victor
 De-ai sta se pui vr'un picior
 Rău me tem că s'ar sclinti
 Și mergând ti'i poticni
 Cum 'ți-or cânta Ungurii!

Moșului din Caransebeș
 Lui Popea fără greș
 Iași dorì mulți musta-fa
 Cari știi bine guverna
 Ca exarhi plaiurile
 Ca monachi — femeile.

Lui Mețan dela Arad
 Îi doresc cinci ca Mangra
 C'atunci știi c'ar și pleca
 Spre muntele Ararat
 Unde barca lui Noe
 S'adăpostit de plóie.

Lui Szabo dela Gherla
 Știi că nu s'a supăra
 De 'i-oi dorì canonici
 Ca Papiu numai vre-o cinci,
 C'atunci or fi de prisos
 De-ar fi Szabo cât de gros.

La directorii de bance
 Le-aș dorì se se mai calce
 Și pe inimi câte-o dată,
 Se nu urce așa de-odată
 La creștini cametele
 Că din mâneci cotele
 Le ies și din pělării
 Perii toți sue spre vii!

La advocați le-aș dorì
 Multe procese a croi
 Celor ce ne strică limba,
 Portul, legea, omenia,
 Dar' apoi și ei se fie
 Toți ómeni de omenie
 Bogați cu multe parale
 Ca se pótă fi în stare
 A sta pe spesele sale
 În temniți prin Seghedin
 Și prin Vaț fără mult chin.

Comitetului din Vaț
 Care e legat în lanț
 Și celui din Seghedin
 Îi doresc țile deplin,
 Se pótă scăpa odată
 Se dea plată și răsplată
 Celor ce 'i-au părăsit
 Și'n tufă s'au pitulit.

Gazetarilor mari — mici
 De cari mulți avem aici,

Le doresc mulți cetitori
De cari nu rămân detori
Cu prețul de abonare
Pentru ale lor țiare.

Tribunei 'i-aș da un cap
Înțelept ca cel de țap,
Care, pururea împunge
Dacă sus nu poate ajunge.

Transilvaniei cu dor
'I-aș da un alt redactor
Care pentru patru sute
De austriace băncute
Se scrie'n decurs de un an
Baremi cât merită un ban
Un articlu fericit
Se fie demn de cetit.

Celorlalte foi — reviste
Și țiare, broșuri, liste
Le doresc câte-un patron
Chiar de s'ar chiema Mocson.

Bogaților le doresc
Ereți cu duh creștinesc
Ca se pótă consuma
Ce ei au știut cruța.

Muerilor cu bărbat
În loc de cadou — un sfat
Le dau pe anul cel nou:
De-ar fi bărbatul chiar bou,

Nu credă că va răbda
Tot de córne a'l purta,
Numai odată s'a suci
Și-atunci bine nu va fi.

Copilelor drept cadou
Acuma la anul nou
Le dau câte-un: vino'n cóce
Dór n'or sta până s'or cóce
Se facă pe frunte pete
Și se aibă albe plete.

Junilor le dau mirese
Tóte tinere, alese,
Dar' nici ei numai poftescă
Ca stând ca un gură cască
Fetele se mi'i pețască!

Tuturor care cetesc
În țiarul românesc
Ce'i poroclit „Calicul”
Le doresc cumcă anul
Care astăzi se începe
Se le aducă cai și iepe,
Boi și vaci, berbeci și oi,
Fie scutiți de nevoi,
Nu fie la bănci detori,
N'aibă treabă cu doctori,
Nu încredințeze lor
Sănătatea dinților
Nici duhovnicului
Pomana sufletului,

Nu între'n cost la potică
 Ear' muere frumușică
 Care are — ție-o
 De celibi ferească-o!
 În urmă doresc ca'n casă
 Pace fie, ear' pe masă

Vin, pâne și friptură
 Dragoste și nu ură,
 Și voioși toți se cetească
 Gazeta cea românească
 Ce pe toți îi veselește
 Și „Calicul“ se numește!

Un dialog în baia de abor.

- Nu cunoști tu pe cela din basenul cel cald?
 — Pe care?
 — Pe cela, care mereu dă cu palma în apă!
 — Nu!
 — Óre pentru ce pălmește apa?
 — Sigur face politică!
 — Nu'i cumva Slavici?
 — Nu!
 — Atunci sigur e unul din amicii sei de principii!

Ear' ai mâncat Vinerea de dulce?

Doi călugări dela mănăstirea Flămânda din România, veniau odinioară încărcăți cu daruri adunate dela creștinii păcătoși din valea Topologului cătră mănăstire. Amândoi, mari și tari altcum, ca și cămilele regelui Faraon, de greutatea poverii, ce purtau în desagi, cu mare năcaz mutau la drum un picior după celalalt, ear' pe obrazul lor bobul se scâldea în sudori, ca într'o baie de abor.

Două ore de drum obositoriu mai aveau călugării până se ajungă cu darurile adunate dela păcătoși până la mănăstirea zidită pe cea mai înaltă costă din partea stângă a râulețului Topolog. Drumul era greu, ear' povara

darurilor adunate în desagi mai grea decât păcatele călugărești. Bieții călugări gata se îmbrâncească sub povară în drum.

Unde însă călugării cei lipsiți de conștiință nu mai pot, dracul totdeauna e gata ale da mână de ajutoriu. În momentul, când călugării mai se'și dea sufletul sub greutatea desagilor, vęd lângă drum un măgariu înhămat la o teleagă cu două rôte. Măgariul sta liniștit pe tôte patru picioarele, și se uita serios cătră dealul, de pe care mânăstirea Flămânda privește la înălțimea Carpaților. Din fața măgariului puteai ceti părerea lui de rău, că nu s'a făcut și el călugăr. Numai din când în când măgariul mișca din urechi, și da din códă spre dovadă, că visita muștelor nu'i era pe plăcere.

Observând măgariul cu teleaga, un călugăr dișe cătră celalalt: Frate în Christos, mie 'mi-a plesnit o idee prin camilavcă!

— Ce spui, o idee?

— Da!

— Streină întâmplare, idee în camilavcă!

— Frate, noi se desprindem măgariul dela teleagă, se ne încărcăm desagii cu povara pe el, s'o suim la mânăstire, se aducem măgariul înapoi, se'l prindem ear' la teleagă, că vești tu, stăpânul măgariului dórme în teleagă!

— Asta n'ar fi rea idee, dar' n'o poți efeptui, pentru-că desprinzând măgariul rudele trebuie se le lași jos. Atunci însă stăpânul măgariului se póte pomeni, și noi, prelângă rușine, mâncăm și o bătaie!

— Las' tu asta pe mine. Eu desprind măgariul, tu te pui în locul lui, și ții teleaga de rude așa cum stă,

până ce eu duc povara la mânăstire, viu înapoi, și măgariul îl prindem la loc cum a fost.

— Bună idee!

Așa s'a și întemplat. Călugării au desprins măgariul dela teleagă. Unul a încărcat desagii cu povara pe măgariu, și a plecat cătră mânăstire. Celalalt s'a pus în locul măgariului între rude, și a ținut teleaga în starea de mai nainte, nu cumva stăpânul se se pomenească.

Din întemplare țeranul se pomenește din somn, și vede în locul, undeși știea măgariul, pe un călugăr.

Țeranul se freacă la ochi, dar' tóte înzădar, măgariul lui tot în chip de călugăr 'i se presenta.

Esta'i ucigălcrucea, cugetă țeranul, și începe a trage la cruci, și a se ruga lui Dumnezeu.

Călugărul, auzind rugăciunea țeranului, l'a agrăit zicënd: Nu'ți fie frică, dragul meu, că eu nu'sun dracul! Eu sum călugăr. Dracul m'a pus însă se calc legea, și se mănânc într'o zi d'ale sfintei Vineri de dulce. Pentru păcatul acesta Dumnezeu m'a pedepsit, și din mine a făcut pe trei ani măgariul, pe care tu la tîrgul trecut din Pitești m'ai cumpărat, și de atunci numai eu știu de câte-ori m'ai bătut fără milă. Tu mănios fiind acum trei luni pe mine, aduți aminte, că 'mi-ai ciontat cu cuțitul urechia. Azi s'au împlinit cei trei ani de pedeapsă, și eu ear' sum călugăr.

Auzind țeranul, că măgariul lui mai și grăește, a sărit din teleagă, și a luat'o la fugă, părăsind pe călugărul cu teleagă cu tot lângă drum.

Într'aceea călugărul, care dusesese povara la mânăstire s'a întors cu măgariul înapoi, ca se scape pe soțuso din ham.

Soțuso povestindu'i întemplarea, cum țeranul pomeneindu-se din somn, și vëzënd în locul măgariului seu un călugăr prins la teleagă, a luat frunză'n buză, și lumea în

cap, s'a născut întrebarea, ce se facă cu măgariul, și cu teleaga, pe care fără stăpân nu le puteau lăsa în drum.

În fine amândoi călugării s'au înțeles se ducă măgariul cu teleagă cu tot la mănăstire, și se'l păstreze acolo până când stăpânul se va afla.

Așa s'a și întâmplat.

O jumătate de an a trecut însă, și stăpânul măgariului nu s'a aflat.

După o jumătate de an, egumenul mănăstirei Flămânda a dispus, ca măgariul care, ca și călugării mânca fără folos din averea mănăstirei, la cel mai deapropo tîrg se se vîndă, și prețul lui dimpreună cu teleaga se se dea proprietariului, dacă acesta se va afla.

La proximal tîrg din Argeş măgariul s'a mînat spre vînzare.

Din întîmplare țăranul, fostul stăpîn al măgariului, s'a dus și el la tîrgul Argeșului, ca se'și cumpere alt măgariu.

Căutînd prin tîrg, țăranul dă de măgariul călugărit, se apropie de el, și'i șoptește în urechie:

Porcule! — ear' ai mîncat Vinerea de dulce — pe tine eu nu'mi mai dau pările!

Politica buzatului.

Prin articolul seu „Vieată și putere“ publicat în Nebuna de Crăciun, marele politic taiefugă, Ioan Slavici, 5 lucruri a constatat:

1. Că unde doi se adună în numele prostii, nebunia totdeauna în mijlocul lor se află!
 2. Că cea mai bună parte a politicilor din fabrica sa e ceea ce le lipsește, fie aceasta mintea, ori caracterul.
 3. Că el nu se deosebește de o femeă, care plînge, ca se pôtă mai bine minți!
 4. Că sunt babe politice fără dinți, și fără măsele, care mîncă cu fălcile, și mușcă cu limba!
 5. Că marinarii politici, numai cînd cad în apă, au lipsă se știe înota!
-

Popa Colac cu popa Pupăză,

Colac: An nou bun sôțe!

Pupăză: Bun se'ți fie și ție, și la toți Români sôțe, că destul de rău a fost cel trecut!

Colac: Sôțe, anul trecut n'a fost așa de rău, ca se nu pôtă urma altul și mai rău!

Pupăză: Mâncăți-ai prorocia sôțe ca sălătă lângă cârnați umpluți cu făină de cari! Eu unul însă am destul cu anul trecut. Eu m'am săturat de el, ca alba de ham!

Colac: Bine sôțe, n'ai avut tu în anul trecut de două ori atâta grâu, ca în alți ani?!

Pupăză: Ba da! Ce folos însă de grâu mult, și dacă'l duci în târg, cu prețul ce'l capeți, abia poți cumpăra plev!

Colac: Tu nu'l duce'n târg!

Pupăză: Dacă eu nu'l duc, mi'l duce executorul de dare, și nici cu pleve nu me aleg!

Colac: Vinde cucuruz, sau porumb, că ala are preț!

Pupăză: Da, se vînd cucuruz de cel vechiu, de care nu mai am, și se mănînc de cel nou, de care în anul trecut nu s'a făcut, ear' dacă mîncînd vreau se me satur, se'mi acăț gura'n pod de cârligul slăninei, sau clisei, care'mi lipsește. Mă, în anul trecut nici fân nu s'a făcut atâta în Ungaria, ca se putem ierna pe cei-ce în această țeară fac politică, necum se mai poți ierna și alte vite!

Colac: Sôțe, omul nu trăiește numai din mîncare și din beutură. Paserile ceriului nu sémênă, nu seceră, și Dumnezeu drăguțul le hrănește din fondul seu de dispozițiuni!

Pupăză: Dacă eu ași fi pasere sôțe, de mult aș fi sburat preste Carpați, n'aș mai suferi, ca toți șarlatanii se'mi tragă pelea preste urechi, și din pelea mea se facă tobe, pe care se bate marșul ideii de stat maghiar!

Colac: Nu sbura tu preste Carpați sôțe, că dór' tu nu ești martir-sictir! Fuga, sôțe, e scăparea iepurilor, și vîrtutea martirilor moderni. Rămâi tu martir în patrie, dacă te dóre de neamul tîu. Au dór' tu ai perdut tótă nădejdea în isbânda dreptei nóstre cause, de vrei se sbori fără aripi preste munți?!

Pupăză: Ce folos, că cauza nóstră'i dreaptă, și n'are cine s'o ducă la isbîndă!

Colac: Cum nu? N'a ajuns cauza nóstră prin vîfleimul memorandului din Viena, prin procesul memorandului din Cluj, prin rezoluțiunile nóstre conferențiare, prin cocardele cu inscripțiunea „totul pentru națiune,” la înaltul for de apelațiune al Europei?

Pupăză: Ba da! — Noi însă până ceea ce am ajuns în temnițele dela Segedin și Vaț. — Și dac'om sta în temniți până când Europa ne va delibera cauza noastră cea sfântă, ușor ni se pôte întâmpla se auzim glasul trimbiței arhanghelului Gavrilă pentru scularea la a două venire. Mă, Europa în sfânta noastră cauză nu va decide mai mult, decât noi putem executa! — Sôțe, din vestita isbândă a cauzei noastre în străinătate, numai niște zileri politici 'și-au câștigat mămăliga cea de tôte zilele! — Pe noi ceialalți, și pe opinca, care e talpa țerii, toți șarlatanii calcă cum le place!

Colac: Nădejde în Dumnezeu, și încredere în conducătorii noștrii politici se avem noi sôțe, și tôte se vor îndrepta spre bine!

Pupăză: Înțeleg nădejdea în Dumnezeu, nu înțeleg însă încrederea în conducătorii noștrii politici, care în gazete se ceartă unii cu alții, ca cofărițele'n târg!

Colac: Vor ști ei, pentru ce se ceartă!

Pupăză: Pentru încredere!

Colac: Atunci nu știu nimica!

Pupăză: Crede tu altceva sôțe! — Mă, Dumnezeu știe tôte, conducătorii noștrii politici știu mai mult — dar' eu me duc sôțe se'mi pun uneltele de Bobotează în rînd, că preste cîteva zile se întôrce Iordanul — adio, și la revedere! —

Colac: Adio! Păzește-te însă sôțe, nu cumva la Bobotează se țî-se întunece ochii de spirt, și tu se nu vezi, în care parte pleacă Iordanul, când se întôrce!

Cocóna Gurădulce.

Câț, că voi nu prindeți șórecii după modă!

Modă se numește acea aparițiune particulară, care fără ori-ce reson, prin puterea boldului de imitațiune, se impune de sine la proști și la cumiți.

Moda e un idol, la care cei învețați, ca și cei neînvețați, se închină orbiș. Unde'i vorba de modă, cei mai mulți urmează pe ceialalți, fie bine ori rău, înțelept ori prost, simplu pentru motivul, că e modern.

Întocma ca și când arunci o peatră în apă, la punctul, unde peatra sparge oglinda apei, succesiv se produc cercuri până la cine ști ce depărtare, așa și la modă, dela un singur punct purcede totul, și atacă massa. Câț!

De regulă moda se referă la îmbrăcăminte, și știut este, că nebunia oamenilor în îmbrăcăminte se manifestează mai cu forfoiu. Altcum moda stăpânește totă viața omenească. Artă, știință, literatură, politică etc. toate sunt supuse modei. Câț!

Eu, de sine se'nțelege, n'am se me ocup decât cu moda în îmbrăcăminte, sau cu arta schimonosirei după anumite reguli.

Artă schimonosirei după anumite reguli se cultivează cu predilecțiune de femei, și de bărbați. Deosebirea e, că până când femeile mai mult țin la frumseța proprie, bărbații prefer frumseța împrumutată dela modă, et vice-versa. Și înzădar se zice, că mâțele, muștele și femeile folosesc cel mai mult timp cu toaleta, pentru-că tot așa fac și bărbații. Bărbații, ca și femeile se țin de modă, ca orbul de gard. Câț!

Se punem cazul, că mâne costumul vechiutestamentariu, pe care strămoșa Eva, după gustarea din pomul cel oprit, l'a purtat, vine în modă, poți fi sigur, că poimâne toate femeile îl pörtă.

Un țigan îmbrăcat nap, dacă mâne pörtă manjete albe, și purtarea de manjete albe în puris naturalibus se dechiară de modă, poimâne toți bărbații pörtă manjete albe, pentru simplul motiv, că așa e modern.

Unde'i vorba de modă, oile nu se deosebesc de berbeci. Ajunge ca din o turmă de oi una se sae în apă, și toate celelalte sar după ea. Tot așa fac și berbecii. Câț!

Până'i cucul, femei și bărbați vor rămânea sclavii modei. Așa a fost în trecut, așa'i de present, așa va fi și în viitoriu. Câț!

O schimbare radicală singur dela ieșirea din modă a însuși modei se pöte aștepta!

Mițuluc!

Congresul fetelor bătrâne.

Se svonește, că fetele bătrâne, în ziua de 30 Ianuarie, vor ținea un mare congres în Șomoștelnic, spre a delibera asupra ținutei lor față de căsătoria civilă.

Moderații, și postul Lunilor.

Tribuniștii au inventat secta politică a „moderaților,” asemenea călugărilor din muntele Athos postul primei zile din săptămână, sau postul Lunilor, pentru ca ei se aivă ce mânca de dulce!

Lumina la umbra întunerecului.

Dumnezeu, după cum scris este în biblie, sau în monitoriul oficial al facerei, a strigat: „Se fie lumină,” și lumină s'a făcut în lume!

Vasilie Mangra, în monitoriul oficial al partidului nostru național, a strigat: „Lumină se se facă,” și la lumina, ce s'a făcut, chestiunea noastră națională nu se vede de întunerecul discordii celor ce la noi fac politică!

„Deplângem nemângăiați.”

Plânsul e scaldă durerilor inimei în lacrămile de bucurie a unor ochi, care nu pătrund până'n vârful nasului!

Scânteii și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

Legea căsătorii civile e sancționată, căsătoria se poate încheia și în poiată!

* * *

Căsătoria civilă e ultimul accept al magnaților maghiari scăpătați, pe care Ovreeii mai dau părare!

* * *

Și după introducerea căsătorii civile, fetele tot vor preferi cea militară!

* * *

Instituțiunea căsătorii civile, e o alianță de probă între bărbați și femei ad bene placitum!

* * *

Prin căsătoria civilă concubinatul devine cu totul de prisos!

* * *

Sócrele, și după introducerea căsătorii civile, nu vor înceta a juca vechiul rol de intrigante în tragicomedia celor căsătoriți!

* * *

Prin sancționarea legii despre căsătoria civilă, Vekerle și-a împlinit misiunea, și și-a primit demisiunea!

* * *

Vekerle, ministru-președintele Ungariei, a căzut, și, mi-rare, pământul se întorce încă mereu în jurul osii proprii!

* * *

Când frații din jurul Dâmboviței, în deplină armonie și-ar mătura gunoiul dinaintea ușei proprii, în loc se'l arunce unii altora în ochi, noi cești din Șoveniștia am avea un câștig cu mult mai mare, decât cei loviți la cap cu leuca pot aștepta din intervențiunea cu musca pe căciulă a sam-sariului onest D. Sturza!

* * *

Cel puțin cu 50 de procente se înșeală în calcul cei-ce susțin, că meritele lui Vekerle pentru Ungaria fac un filer, sau o para!

* * *

„Mégis Hunczut a német,“ pentru Vekerle e: „Acum slobozește pe robul teu Dómnne!“

* * *

Când socotești, că dreptatea popórelor nemaghiare din Ungaria, de 25 de ani zace în închisóre, atunci 2 ani de temniță pentru „Dreptatea“ din Timișóra sunt flori în căciulă!

Veh-Kerle!

Datute-ai, o primministre al Ungariei, ca
 țiganul pe muchia șanțului, de-a róta!

Ca ministru al finanțelor Ungariei, umblat'ai
 mereu cu mânilor în posonarele altora!

Promisiunile tale de aur le-ai împlinit cu nică!

Dute în pace, până unde mutul 'și-a dus iapa,
 și tu ai voit se duci Ungaria de căpăstrul căsă-
 toriei civile!

Fieți țărîna mai ușoară, decât Ungariei dis-
 contul de 7 procente, ce 'i-ai lăsat moștenire
 din regularea valutei, și memoria vecinică ca și
 eroismul stremoșilor tei, acelor 7 șvabi, care în
 lupta c'un iepure, 'și-au ridicat monumentul ne-
 murirei pe fundul pantalonilor.

Calicul.

— Unde fugi cu capul gol Nicolae?

— La popa, se'mi îngrópe nevasta!

— Ce, dór n'a murit?

— Nu, s'a spênzurat numai, și până duc pe popa sigur móre!

— Și unde s'a spênzurat?

— Tot de mărul din fundul grădinei, de care s'a spênzurat și sócră-mea!

— Mě, tu se'mi dai și mie un ultoiu din acel pom!

— Bucuros!

La examen.

Inspectorul: Spune'mi dragul meu, dacă un hecto de grâu costă 4 fl. cât costă o ferdelă?

Scolariul: Me rog dle protopop, dascălul nostru ne-a învețat a socoti cu cucuruz, nu cu grâu!

Colecțiunea Șaraga.

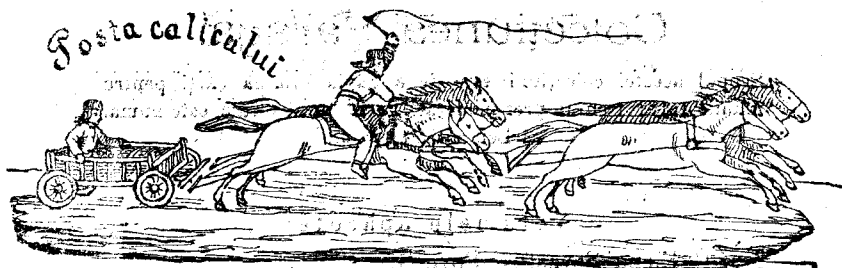
Scopul acestei colecțiuni este de a da la lumină cărți pentru mâinile tuturor cu un preț moderat. Prețul unui volum este numai 1 Leu = 55 cr. v. a.

Volumele apărute:

- No. 1 Elena Sevastos, Povești.
- ” 2 N. A. Bogdan, Povești și anecdote.
- ” 3 Mihail Canianu, Poesii populare (Doine).
- ” 4 N. Gane, Poesii.
- ” 5 Log. Cost. Konaki, Poesii vol. I.
- ” 6 — Poesii vol. II.
- ” 7 Mihail Eminescu, Poesii complete.
- ” 8 Sofia Nădejde, Nuvele.
- ” 9 A. Vlăhută, Nuvele.
- ” 10 Henriette și Mihail Eminescu, Scrisori.
- ” 11 Ar. Densusianu, Cercetări Literare vol. I.
- ” 12 — Cercetări Literare vol. II.
- ” 13 N. Gane, Domnița Ruxandra.
- ” 14 N. Beldiceanu, Poesii.
- ” 15 Elena Sevastos, Anecdote populare.
- ” 16 A. Steurman (De la Iași), Antologie.
- ” 17 *BCU Creștomatiu University Library Cluj*
- ” 18 N. Iorga, Schițe din literatura română vol. I.
- ” 19 N. A. Bogdan, Și nouă și vechi.
- ” 20 I. L. Caragiale, Teatru vol. I.
- ” 21 — Teatru vol. II.
- ” 22 N. Iorga, Schițe din literatura română vol. II.
- ” 23 Matilda Cugler-Poni, Poesii.
- ” 24 G. Lazu, 451 poesii, traduceri și imitațiuni, vol. I.
- ” 25 — Poesii, traduceri și imitațiuni, vol. II.
- ” 26 Carmen Sylva, Poveștile Peleşului.
- ” 27 V. Conta, Incercări de metafizică.
- ” 28 Mihail Eminescu, Nuvele.
- ” 29 Victor Onișor, Doine și strigături din Ardeal, vol. I.
- ” 30 V. Conta, Teoria fatalismului.
- ” 31 — Teoria ondulațiunii, vol. I.
- ” 32 D. Bolintineanu, Poesii, vol. I.
- ” 33 D. Petrino, Poeme.

Rogându-mă pentru comande binevoitoare, observă, cumcă și volumele singuratice din colecțiunea acesta se expediază franco, decât prețul lor (împreună cu 10 cr. pentru recomandațiune) mi se trimite prin asignațiune postală; când lipsește taxa recomandațiunii fac expedițiunea nerecomandat pe risicul comitentului.

W. Krafft în Sibiu.

Cu plăcere constatăz, că domnii E. I. Dan, P. Besa, și I. Onea, învățători în Borgoprund, pe baza unei blăstămate informațiuni au fost atacați în Nr. 7 al Calicului. Rușine se le fie la toți cei-ce prin informațiuni reutăcioșe me seduc se atac persoane nevinovate!

Din incidentul acesta rog din nou pe toți corespondenții mei, se fie exacti, și onești în informațiunile lor.

Dela cei-ce nu's abonenți, nu primesc informațiuni.

Spre orientare:

1. Onorez lucrările, humoristice și satirice, care numai originale pot fi, cu doi cruceri de șirul tipărit. Lucrările extraordinar bune, le onorez amăsurat tocmelei reciproce.

2. Am dispus sistarea espedării foii la adresa restanțierilor, care n'au cerut moratariu.

3. Calendariul Calicului pe anul acesta, încât ajung exemplarele disponibile, se va expeda gratuit acelor abonenți ordinari, noui sau vechi, care și după terminul de 1 Ianuarie ne trimit întreg abonamentul de 3 fl. sau 7 franci.